

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XLI. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538665408/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Mens Arthurs Ansigt har Dødens Farver, og hans Liv viste, at han havde Døden i sit Hjærte, er Johannes »sund og rød som en Rødbede,« og for ham ligger Livet aabent; han giver Bagger da ogsaa sin egen Drøm om Lykke i Eje som en Virkelighed: han vinder Mathilde, og i den idylliske Præstegaard leger den lille Carl Christian med Tinsoldater, mens Johannes fylder Blad paa Blad til Schuboths Forlag om den fortabte Broder, over hvem den endelige Dom dog bliver et skaansomt: Han var en miskendt! De skal faa Lov at sande det, naar jeg en gang er død, siger Bagger: »Jeg er en miskendt.«

Det er da ogsaa Arthurs Skikkelse, der fængsler og ikke Johannes'. Kampen synes ulige. Mod Arthur var Naturen uskaansom, mod Johannes ødsel i sin Gavmildhed. Hvor Arthur har et sygeligt, uligevægtigt Sind, dér er Johannes sund og harmonisk. Maatte Arthur leve sit Liv uden at have følt en Moders Kærlighed, er det bærende Minde i Johannes' Liv Erindringen om en yndig Moder; mens Arthur forpester sit Sind i Selskab med fordærvede Personer, hænger Johannes en frisk Blomsterkrands om sin Moders Portræt.

Arthur — og ikke Johannes — har sin Forfatters Kærlighed. Han var en stor Synder; men hans Hjærte blødte. Den sikre og sunde Johannes giver Bagger Livets Ret; men han glemmer ikke at plette ham med Dydens Selvglæde: den som drister sig til at kalde sig selv: »Jeg den rene,« og som siger om sin forførte elskede: »hun havde Dydens Ansigt og Lasternes Legeme,« staar sin Forfatter fjernt.

Jeg fejler vel næppe heller, naar jeg formoder, at der i Skildringen af Johannes er indgaaet Momenter